

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum sit speciale peccatum? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Utrum sacrilegium sit peccatum speciale? 526

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod sacrilegium non sit peccatum speciale. Dicitur enim* 17 q. 4. c. 17. q. 4. Committunt sacrilegium qui in diuina legis sanctitatem aut nesciendo committunt, aut negligendo violant & offendunt. Sed hoc fit per omne peccatum. Nam peccatum est dictum, vel factum, vel concupitum contra legem Dei: vt † August. dicit 22. contra Faustum. Ergo sacrilegium est generale peccatum.

¶ 2 Præterea, Nullum speciale peccatum continetur sub diuersis generibus peccatorum. Sed sacrilegium sub diuersis generibus peccatorum continetur: puta sub homicidio, si quis sacerdotem occidat: sub luxuria, si quis Virginem sacratam violet, vel quâcumque mulierem in loco sacro: sub furto, si quis rem sacram furatus fuerit. Ergo sacrilegium non est speciale peccatum.

¶ 3 Præterea, Omne speciale peccatum inuenitur distinctum ab alijs peccatis, vt de iniustitia speciali* Philosophus dicit in quinto Ethicorum. Sed sacrilegium non videtur inueniri absque alijs peccatis, sed quandoque coniungitur furto, quandoque homicidio, vt* dictum est. Non ergo est speciale peccatum.

SED contra est, quod opponitur speciali virtuti, scilicet religioni, ad quam pertinet reuereri Deum & diuina. Ergo sacrilegium est speciale peccatum.

RESPONDEO dicendum, quod vbi cumque inuenitur specialis ratio deformitatis, ibi necesse est quod sit speciale peccatum: quia species cuiuslibet rei præcipue attenditur secundum rationem formalem ipsius, non autem secundum materiam, vel subiectum.

In sacrilegio autem inuenitur specialis ratio deformitatis, qua scilicet violatur res sacra per aliquam irreuerentiam. Et ideo est speciale peccatum, & opponitur religioni. Sicut enim* Damascenus dicit in quarto libro, Purpura, regale indumentum facta, hono.

17 q. 4. c.
Si quis
suzdente
a med.

l. 22 c. 27
in princ.
to. 6.

lib. 5. c. 2.
to. 5.

arg. 2. hujus
ius art.

l. 4. ort. f.
dei, cap. 3.
cir. m. d.

honoratur & glorificatur : & si quis hanc perforauerit , morte damnatur , quasi contra regem agens . Ita etiam si quis rem sacram violat , ex hoc ipso contra Dei reuerentiam agit : & sic per irreligiositatem peccat .

Ad primum ergo dicendum , quòd illi dicuntur sacrilegium in diuinæ legis sanctitatem committere , qui legem Dei impugnant : sicut hæretici & blasphemus , qui ex hoc quòd Deo non credunt , incurrunt infidelitatis peccatum ; ex hoc verò quòd diuinæ legis verba peruertunt , sacrilegium incurrunt .

Ad secundum dicendum , quòd nihil prohibet vnâ specialem rationem peccati in pluribus peccatorum generibus inueniri , secundum quod diuersa peccata ad finem vnus peccati ordinantur : prout etiam in virtutibus apparet , quibus imperatur ab vna virtute . Et hoc modo quocumque genere peccati aliquis faciat contra reuerentiam debitam sacris rebus , sacrilegium formaliter committit , licet materialiter sint ibi diuersa genera peccatorum .

Ad tertium dicendum , quòd sacrilegium interdum inuenitur separatum ab alijs peccatis , eo quòd actus non habet aliam deformitatem , nisi quia res sacra violatur : puta , si quis iudex capiat aliquem de loco sacro , quem in alijs locis licite capere posset .

ARTIC. III.

¶ *trum Species sacrilegij distinguantur secundum res sacras ?*

§ 27
inf 9. 154
ar. 10. ad
tertium .

AD tertium sic proceditur . Videtur , quòd species sacrilegij non distinguantur secundum res sacras . Materialis enim diuersitas non diuersificat speciem , si sit eadem ratio formalis . Sed in violatione quarumcumque rerum sacrarum , videtur esse eadem ratio formalis peccati , & quòd non sit diuersitas nisi materialis . Ergo per hoc non diuersificantur sacrilegij species .

¶ 2 Præterea , Non videtur esse possibile , quòd aliqua sint eiusdem speciei , & cum hoc differant specie .